

so uporabljeni slovenski primeri. Navodila za transkripcijo so nastala na podlagi predlogov, ki jih je dal nemški partner v projektu in so bila za posamezne, v projektu sodelujoče jezike, zgolj prirejena.

Za učitelje bo najbolj uporaben tisti del priročnika, ki vodi in usmerja pri oblikovanju učnih paketov in konkretnih dejavnosti za delo v razredu. Sodelavci v projektu SPICES so pripravili nekaj predlogov za izvedbo učnih ur (v priročniku so npr. povzeti načrti učnih ur, izvedenih na jezikovnem tečaju z izmenjavnimi študenti v programu Erasmus na univerzah na Malti in v Baskiji, ter vzorec učne ure, izvedene z udeleženci Celoletne šole slovenskega jezika). Vzorci učnih ur, skupaj s primeri različnih konkretnih dejavnosti, katerih končni cilj je študentom, govorcem tujega

jezika oz. osebam v mobilnosti, kot so končni naslovniki poimenovani v projektu SPICES, omogočiti lažje in aktivnejše vključevanje v družbo.

Ker je priročnik nastal kot rezultat konkretnega projekta in v svoji zasnovi sledi izvedbenim fazam projekta, je na prvi pogled za nekoga, ki projekta ne pozna, morda na videz manj uporaben. Se pa v njem, kot smo poskusili nakazati v tem zapisu, da najti marsikakšno konkretno uporabno idejo – tako za raziskovalno kot tudi za pedagoško delo.

Nataša Pirih Svetina
Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta
n.pirih@ff.uni-lj.si

Center za testiranje in certificiranje makedonščine kot tujega jezika (projekt Tempus MaLTeCC)

O projektu. V letu 2008 se je uspešno zaključil projekt v okviru programa Tempus *Center za testiranje in certificiranje makedonščine kot tujega jezika* (angl. ime projekta: *Macedonian Language Testing and Certifying Centre – MaLTeCC*), ki je potekal od junija 2007 do junija 2008. Pobuda zanj je prišla z Univerze Cirila in Metoda v Skopju, in sicer kot posledica dolgoletnega plodnega sodelovanja med tamkajšnjim Oddelkom za makedonščino in južnoslovanske jezike Filološke fakultete Blaže Koneski in Centrom za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani.

Glavni cilj projekta je bil ustanoviti center za testiranje in certificiranje makedonščine kot tujega jezika in vzpostaviti celotno infrastrukturo, potrebno za njegovo delovanje. Makedonski center naj bi bil torej po svoji funkciji in deloma tudi organizaciji podoben Izpitnemu centru, enemu od programov Centra za slovenščino kot drugi/tuji jezik.

Partnerji in njihova vloga. Poleg omenjenih partnerjev, skopske in ljubljanske univerze, sta pri projektu sodelovala še Združenje evropskih jezikovnih testatorjev (ALTE) s sedežem v Cambridgeu in Jagelonska univerza iz Krakova. Makedonski partner je prevzel vlogo koordinatorja projekta,¹ ljubljanska univerza oz. Filozofska fakulteta pa je bila njegova nosilka.² Sodelovanje je bilo najbolj intenzivno prav med slednjima – ne le organizacijsko, temveč predvsem tudi vsebinsko. Center za slovenščino kot

¹ Na strani makedonskega partnerja so sodelovali: lekt. Gordana Aleksova, prof. dr. Lidija Arizankovska, doc. dr. Anita Dučevska, prof. dr. Tatjana Gočkova – Stojanovska (koordinatorica projekta), asist. Gjoko Nikolovski, prof. dr. Iskra Panovska Dimkova, asist. Marija Paunova, doc. dr. Stanislava Tofoska Janevska, doc. dr. Tomislav Treneski, doc. dr. Slavica Veleva, prof. dr. Katerina Veljanovska.

² Slovenskega partnerja so zastopali asist. mag. Boštjan Bajec z Oddelka za psihologijo, mag. Ina Ferbežar in doc. dr. Nataša Pirih Svetina s Centra za slovenščino kot drugi/tuji jezik, doc. dr. Namita Subiotto z Oddelka za slavistiko. Pri organizaciji srečanj je sodelovala tudi Lidija Jesenko, prav tako s Centra za slovenščino, finančni del projekta pa sta prevzeli mag. Mirjana Petković in Nives Kolarič.

drugi/tuji jezik je tako v Ljubljani gostil dve srečanja partnerjev, njegovi sodelavci so organizirali in izvedli 40-urno izobraževanje o jezikovnem testiranju, ki je pokrivalo celoten proces izdelave jezikovega testa, opravili revizijo vseh izpitnih gradiv in vseh publikacij, ki so nastale kot rezultat projekta. Prav tako je Center v sodelovanju z Oddelkom za slavistiko organiziral in med študenti makedonistike izvedel dve pilotni testiranji ter sodeloval pri izvedbi prvega pravega testiranja, na podlagi katerega so bila uspešnim študentom izdana tudi ustrezna spričevala. V imenu združenja ALTE se je predstavnica Centra udeležila odprtja Centra za testiranje in certificiranje makedonščine (CETIS MAK)³ in ob tem opravila predvideno zunanjo evalvacijo projekta.

Rezultati projekta. Da bi na novo ustanovljeni center lahko ustrezno deloval, je bilo v okviru projekta seveda treba poskrbeti tudi za ustrezno infrastrukturo. V prvi vrsti je bilo to strokovno spopolnjevanje testatorjev – tistih, ki bodo pripravljali izpitna gradiva, in tistih, ki bodo izpite izvajali. Izobraževanja, ki je bilo na skopski filološki fakulteti organizirano v treh sklopih, se je udeležilo skupno osem udeležencev, univerzitetnih učiteljev, med njimi je večina že imela nekaj izkušenj s poučevanjem makedonščine kot tujega jezika. Prav tako je bilo treba pripraviti ustrezna gradiva, namenjena potencialnim kandidatom za izpite: ta obsegajo informacijske zloženke in drugo informativno gradivo v zvezi z izvedbo izpita, spletne strani, vzorčni test ipd. V okviru projekta so bile tako izdelane in natisnjene tri obsežne publikacije: priročnik za avtorje izpitnih gradiv z opisom ravni znanja,⁴ priročnik za ocenjevalce z ocenjevalnimi merili za produktivne dele

izpita in priročnik s cedejem za kandidate na izpitih z natančnim opisom izvedbe izpita, vzorčnim testom in primeri pisne produkcije.

Cilj projekta je bila tudi izdelava dveh »živih« testov, tj. takih, ki se dejansko uporabijo za testiranje in ki so tudi osnova za izdajo ustreznih certifikatov. Ta dva testa se bosta uporabljala do izdelave novih gradiv, naloge v njih pa bodo kasneje shranjene v banko nalog, kot imenujemo zbirko izpitnih nalog, ki med katerimi avtorji testa izbirajo ob izdelavi novih testov. Vsa govorjena gradiva (navodila za kandidate in besedila za del testa poslušanje za vzorčni test in oba »živa« testa) so bila tudi posneta v studiu.

S projektom je CETIS MAK, ki deluje kot samostojna enota znotraj Filološke fakultete, pridobil tudi ustrezna sredstva za vso potrebno tehnično opremo, izdelane so bile spletne strani (v makedonščini in angleščini), kjer se je mogoče natančno informirati o ustanovitvi centra in njegovem delovanju, predvsem pa potencialni kandidati na njih lahko najdejo vse potrebne informacije v zvezi z izpitom iz znanja makedonščine kot tujega jezika (www.cetismak.edu.mk).

Pot naprej. Tako razvita infrastruktura Centru za testiranje in certificiranje makedonščine omogoča ne samo evropsko primerljivo izvajanje nalog, kakršne so bile zastavljene v samem projektu, ampak mu odpira možnosti tudi za nadaljnji razvoj in širjenje – npr. uvedbo izpitov na nižjih in višjih ravneh znanja. Trenutno se tako CETIS MAK v okviru projekta Unesco že pripravlja na uvedbo izpita na najnižji izmed ravni evropske lestvice (A1). V pripravi pa je tudi nov, nekoliko razširjen projekt,⁵ ki si za cilj zastavlja izdelavo izpitnega gradiva na dveh najvišjih ravneh Skupnega evropskega okvirja (C1 in C2) ter učbenik za učenje

³ Za njegovo predstojnico je bila imenovana izr. prof. dr. Tanja Gočkova Stojanovska.

⁴ V projektu smo se omejili na tretjo od šestih ravni lestvice Skupnega evropskega jezikovnega okvirja (B1), čeprav je bila v prijavi dokumentaciji predvidena izdelava testov na treh ravneh.

⁵ Prav tako v okviru Tempusovih projektov, ki pa po novem zahtevajo sodelovanje najmanj treh nacionalnih institucij.

makedonščine kot tujega jezika na obeh ravneh. Pri prvem sodelavci Centra za slovenščino že sodelujejo, načrtovano pa je njihovo sodelovanje tudi pri drugem.

Rezultati projekta pa so zlasti za makedonskega partnerja pomembni tudi v širšem kontekstu – omogočili bodo namreč dopolnitev obstoječih študijskih programov: v prvi fazi tistih, ki so namenjeni študentom makedonščine kot tujega jezika, nadalje pa je v načrtu tudi poseben študijski program znotraj makedonistike, ki bo odprl pot razvoju področja makedonščine kot tujega jezika.

Centru za slovenščino pa tovrstni projekti

pomenijo potrditev, da kakovostno razvija tudi področje jezikovnega testiranja in certificiranja, hkrati pa nakazujejo možnost, da bi svoja znanja in izkušnje v prihodnosti lahko širil tudi na širšem območju nekdanje skupne države.

¹Ina Ferbežar, ²Tanja Gočkova-Stojanovska in ³Iskra Panovska-Dimkova

¹*Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani*
ina.ferbezar@ff.uni-lj.si

², ³*Filološka fakulteta Blaže Koneski*
Univerze Cirila in Metoda, Skopje

²*tanjag@ukim.edu.mk*

³*ipdimkova@yahoo.com*